

Odkar je zastavil svoje pero med vrstami propagande, ki je branila našo severno mejo, je ta trdno stala. Branili so jo dr. Korošec in njegovi sodelavci. Ko se je pokazala njegova značilno lepa postava v deželnem zboru v Gradcu, je zapihala ostrina zdrava slovenska sapa po zaprašenih klopeh in zastarelih programih tega deželnega zastopstva. In Dunaj in Budimpešta sta pričli njegovih čudovitih potez, silnih nastopov, mojstrskih kombinacij in spretnih udarcev, ki so kovali novo zgodovino Slovencev, Hrvatov in Srbov ter vsem malim slovanskim narodom dvojne monarhije.

Preko krvavega morja svetovne vojne je vodil svoj narod k odrešenju in vstajenju v zedinjenje s Hrvati in Srbi — v Jugoslavijo.

V Jugoslaviji — obljubljeni deželi svojih sanj in ciljev — je delal in gradil, trpel in ustvarjal, da je vse premagal, vse ovire poteptal in od uspeha do uspeha hitel; ne zase, za svoj slovenski narod in njegove brate Srbe in Hrvate.

Izteklo se je to čudovito življenje, ta slovenski božji dar. Strašna tema je nastala, ker ni več njegove luči. Groza nas je, Bog zna, da li bomo vedeli kam, ko ni več vodnika, ki je naprej kazal?

Glejte, narodni naš oče in voditelj, sedanjí slovenski rod je razred Vaših učencev, ki Vas iz vsega srca ljubi, hvaležno spoštuje in ceni brez pridržka.

Ker je božja volja, da ste nas zapustili, ob Vašem grobu naše solze skromno kažejo vso ljubezen, ki jo je zmožno človeško srce preko groba.

Ta ljubezen je napolnjena z živim hrepenenjem, da bi Vašo voljo izpolnjevali, vaše želje prav zadeli, po Vaših načrtih in namenih živeli ter delali.

Živi dr. Korošec je slovensko ime odrešenja, mrtvi dr. Korošec je naš program.

Bodimo v politiki stvarni in previdni, nas je učil dr. Korošec. Dobro odmerimo moči, okolnosti in sredstva, da dosežemo največji možni uspeh. Kadar pa je šlo za osnovne narodne pravice, za načelne in važne stvari, ni nič računal, nič tehtal, ves se je svetli misli vodnici izročil in se srdit vrgel v boj, šel v trpljenje za našo stvar, drzno tvegaval in stavil na tehtnico vse do poslednje karte.

Zgled nam je kot krmar v viharju in kot vztrajen delavec pri rednem dnevnem političnem poslu.

V tej strašni uri ločitve, ko strast narodnega in socialnega sovraštva zopet okrog nas vojske vodi, prosimo z dr. Korošcem Vsemogočnega, naj obvaruje svojim Slovincem mir in edinost.

Pridne, poštene, složne Slovence hoče dr. Korošec! Taki hočemo ostati in vse svoje življenjske moči po njegovem zgledu dati za dom in rod, za narod in za kralja!

Vsi Slovenci smo ob Vašem grobu. Od prleških gor in tja v Mursko in Dravsko polje, po vseh slovenskih krajih, z dolin v hribe in gorske velikane odmeva zvonjenje k Vašemu pogrebu.

Dr. Korošec nas združuje danes v narodni bolečini od vzhoda do zahoda, od vseh strani slovenskega sveta. Dvignjenih glav in krepkih src pojdemo s te božje njive kovat bodočnost, ki bo nas vse

združila v veseli, srečni, končni in popolni zmagi Vašega narodnega bojnega cilja!

Oče naš! Dva milijona sirot Vam trepetaje kliče: Z Bogom!

Zastopnik slovenskih županov

V imenu mesta Ljubljane in slovenskih županov se je od pokojnika poslovil ljubljanski župan dr. Adlešič. Med drugim je poudaril, da si je s stotinami in stotinami diplom o častnem meščanstvu, častnem občanstvu in častnem članstvu neštetihih društev in organizacij dr. Korošec odprl zadnjo pot med pokojne zaslužne slovenske može v slovenski Panteon, ki bo kot počivališče slovenskih nesmrtnikov postal še večje svetišče našega naroda.

Slovenska mladina bo romala v to narodno svetišče, kjer bo imela zbrane vse nosilce idealov narodne zgodovine. V tem svetišču slovenskih nesmrtnikov se bo okrepila za polet v boje za zdrav napredek slovenske domovine in kraljevine Jugoslavije.

Še pozni rodovom bo tako odprta knjiga najsvetlejših zgledov ljubezni do domovine in žrtvovanja za narod. In vedno sveže cvetje, ki bo krasilo te grobove, bo znamenje naše neusahljive ljubezni in hvaležnosti za žrtve, ki so jih posvetili rasti domovine.

Toliko ljubljena Ljubljana sprejema danes v svoje varstvo grob voditelja Slovencev. S pobožno ljubeznijo in vsemi častmi bo varovala mir in pokoj največjega sinu slovenske matere, dokler ne zatone ime poslednjega slovenskega župana.

Nesmrtnemu dr. Antonu Korošču: Večna slava! — Mir in pokoj njegovi duši!

Predsednik Prosvetne zveze prof. dr. Lukman

Zdaj si legel, voditelj in učitelj naš in naš prijatelj, v slovensko zemljo med može, ki so v minulih časih budili slovensko rodoljubje, mislili slovensko misel, oblikovali slovensko besedo, peli slovensko pesem, utrjevali slovensko narodno zavest, napovedovali slovensko svobodo in se borili zanjo. Tebe pa je božja Previdnost izbrala, da si svoj narod popeljal v svobodno narodno državo, in Te postavila na visoka mesta, kjer si mogel svojemu narodu pridobiti ali podeliti vse prosvetne ustanove, vse do najvišjih, ki so narodu potrebne za samobitno življenje in duhovno rast.

Slovenske katoliške prosvetne organizacije, splošne, mladinske in stanovske se hvaležno spominjajo vsega, kar si za ljudsko prosveto storil v več ko štiridesetih letih, od dni, ko si kot mlad duhovnik po Štajerskem snoval mladeniške in deklishe zveze, ustanavljal izobraževalna društva in prvi opozarjal na vzgojni pomen telovadbe za mladino, pa do zadnjih let, ko si kot minister za notranje zadeve z adušenima prosvetnima zvezama velel, naj zopet zadihata in našim fantom in dekletom odkazal prostor na soncu, in ko si prav do zadnjih dni naše prosvetno delo podpiral z modrimi nasveti in darežljivo roko.

Koder si hodil, koder si delal, si sejal kalivo seme. Ta Tvoja setev mora obrodititi mnogoteran sad.

Z vztrajnim in nesebičnim delom za vero naših očetov, za slovenski narod in njegove svetinje, za jugoslovansko državo in nje veličino Ti bomo postavili živ spomenik, Tebi, ki si nam bil in nam ostaneš svetel vzor delavca za pravi in trajni narodov blagor.

Uživaj mir v Bogu, med nami pa bo nezbrisani Tvoj spomin.

Zastopnik Glavne združne zveze

V imenu Glavne združne zveze v Beogradu se je od pokojnika poslovil vseučiliški profesor dr. Postič iz Zagreba. Navajal je gola dejstva njegovega nesebičnega združnega delovanja. Dejstvo, da je bil celih 20 let predsednik Glavne združne zveze jasno priča o njegovi sposobnosti in požrtvovalnosti. Svojega združnega dela ni nikdar vezal na strankarske koristi in je pri združništvu enako cenil vse. Povzdignil je naše združništvo tako visoko, da stoji med prvimi na svetu. V sedanjem času, ko se gospodarstvo preureja, bi posebno rabili vodstvo njegove močne roke in zato je izguba tako odličnega združnika zelo velik udarec za vse jugoslovanske zadrugarje. Ostanimo zvesti njegovemu delu, saj bomo tako najlepše počastili spomin rajnega, kateremu čast in hvala za njegovo nesebično delo.

Ravnatelj Zadrž. zveze Gabrovšek

Gospod predsednik!

Naš skromni slovenski Panteon sprejema Tvoje zemeljske ostanke in v grob, ki Ti ga daje Tvoja ljubljena domača zemlja, pošiljamo za Teboj zadnje pozdrave. Kako ljubeznivo si odgovarjal na vsak pozdrav! Naj Ti je bil poslan na najvišja mesta, ki si jih zavzemal, naj Te je našel v izgnanstvu, kamor so Te poslali, od povsod si vselej odgovarjal in pisal pozdrave. Sedaj na naš pozdrav ne odgovarja Tvoj prijazen nasmeš in Tvoja roka ne bo pisala odgovorov. — Toda zdi se mi, da vendar slišim odziv na zadnje pozdrave, ki Ti jih pošiljamo Tvoji zvesti združniki. Vidim Te, kako si nam pred 33 leti govoril na III. katoliškem shodu. Ko sem Te takrat prvič videl in slišal, si oznanjal zbranim množicam rešitev iz usodnih posledic pretiranega individualizma. »Tudi kmečki stan« — si se obrnil do množic — »se bo lahko ubranil svojih neprijateljev, kadar bo združen po raznih zadrugah, kadar bo postal gospodarsko neodvisen.« In končal si svoj poziv: »Vsakdo naj stori svojo dolžnost.« Če bi danes spregovorila Tvoja usta in odgovorila na pozdrav Tvojih združnikov — v imenu katerih govorim — se mi zdi, da bi slišali Tvoj odziv v besedi: Storite svojo dolžnost kot sem jo jaz vršil.

Vsa leta svojega javnega življenja si klical na skupno delo, si učil, kako naj se dvigne blagostanje preprostega človeka po skupnem gospodarjenju in samopomoči. Neprestano si razmišljal, kako srečno končati socialno pravdo ponižanih in zatiranih. Združništvo naj bi bilo eno izmed mogočnih sredstev, kako priti do nove pravičnejše družbe. Sam si nisi nabiral zakladov — vse si nas s tem učil združništvu prepotrebne nesebičnosti — z vso dušo pa si skrbel, da bi se dvignilo